

Prednášky Kláry Kundráčovej sú prepisované priamo z magnetofónových nahrávok jej prednášok od roku 1998 až do roku 2003. Klára Kundráčová je antroposofka, ktorá bola činná ešte za čias bývalého režimu. Samozrejme všetky tieto úžasné myšlienky mohla dávať až po revolúcii. V čase prednášok už mala vysoko nad sedemdesiat rokov. Preto aj myšlienky (okrem toho, že ide o hovorovú reč) nie sú úplne presne gramaticky stavané. Niekedy aj odbieha a vráti sa k povedanému až o dosť neskôr. Pokiaľ by sa pri prepisovaní dbalo na gramatickú stránku, asi by sa štruktúra aj obsah textu vytratil. Napriek tomu, predpokladáme, že pre čitateľov bude daný text pomerne dobre zrozumiteľný. Je to veľká hodnota, pretože pani Klára prednášala s veľkou úctou a láskou k týmto veciam, všetko mala nesmierne premeditované a prežité. O to je to vzácnejšie, že tieto myšlienky vychádzajú zo ženskej a citlivej duše. Niekedy mala skutočne nádhernú inšpiráciu a povedala veci, o ktorých sa nám temer nespíva. Pri čítaní na to prídete sami.

Láska Boha Otca

Klára Kundráčová

9.1.2003

Každý rok znovu a znovu opakujeme to. Pretože tie udalosti makrokozmu sa vždy opakujú. Prinášajú vždy vyššie a vyššie sily zo Zverokruhu. Potrebujem to každý rok opakovať. To nie je len tak, že je to ako spomienka, že je to sviatok spomínania na tú udalosť pred 2000 rokov. Prišiel spasiteľ a teraz sme zachránení, spasení a teraz to len spomíname. Nie my každý rok, nielen každý rok, každú sekundu sa vyvíjame. Každý rok tie Vianoce prinášajú mohutnejšie a tajomnejšie sily z makrokozmu. Takže ozaj nielen, že spomínať na udalosti pred 2000 rokmi, ale vždy prijať tie nové sily. Tohto roku sme si uvedomili, čo ešte minulý rok sme sa ešte ani neopovážili, že naša duša sa stala Sophiou. Tá Sophia nám na Zverokruhu nám prinášala a vyžiarila do našej duše také sily, čo ešte predtým ani nie. Ja som sa ešte neopovážila to tak minulý rok zdôrazniť, ako tohto roku. Lebo si uvedomujem, čím je svet horší a čím viac Ahriman pôsobí strašnejšie a strašnejšie, tým viac dávajú nám

zhora duchovné bytosti sily. Preto sme tento rok veľmi statočne cvičili tie 4 cnosti – spravodlivosť, druhý týždeň – rovnováhu, umiernenosť a tretí týždeň sme mali odvalu. Teraz sa treba vzoprieť proti pokašiteľom ten tretí týždeň. Ten štvrtý týždeň vnímame a prežívame, že prichádza Božia múdrosť z tých najvyšších oblastí. Potom sme vstúpili do chrámu múdrosti a do chrámu vyššieho vedomia – do chrámu nášho vyššieho Ja. Vieme, že naše telo je chrám Boha. Vieme, že ten 4 týždeň sme vstúpili do toho vyššieho chrámu. To sme si veľmi uvedomovali a potom sme mohli pristúpiť do tých Vianoc. A cítila som, ja som bola veľmi spojená s Vami – počas tých 12 dní a 13 svätých dní. A cítila som, že to prežívate mimoriadne hlboko. A to bolo pre mňa také uspokojenie, že aspoň malá hrstka ľudí, ktorí prídu sem a vypočujú si tú vianočnú imagináciu. Tak to bol ako taký ten úvod, že tie makrokozmičné Vianoce, ktoré sa odohrávali pred 2000 rokmi, tie makrokozmičné Vianoce prichádzajú vždy s novšou a novšou silou počas vianočného obdobia. Teraz ešte pokračujeme a trochu zaspomíname. Dúfam, že 24.12, keď aj nie priamo o polnoci, alebo trochu skôr, že ste vyšli do prírody, nie na asfalt a stáli ste na zemi a vnímali ste tam hore a nebo aj vtedy, keď bolo nebo zatiahnuté. To duchovné oko vidí na tie hviezdy, tie stálice a vnímali sme tú večnosť. Boha nikto nevidel, ale naše srdce môže vnímať tú lásku Boha otca a to sme vnímali vtedy 24.12 o polnoci, keď sme stáli pod tým hviezdňým nebom a vnímali sme v našich srdciach a pocítili sme, že Boh otec nielen človeka postavil do stredu nášho kozmu, nášho vesmíru, do prostriedku našej galaxie. To znamená úžasne veľa hviezd stálic, ktoré patria do Otcovej sféry. Aj Zverokruh s tými 12 mocnosťami, tam tiež pôsobia tie duchovné bytosti, ktoré patria k tým stáliciam. Nielenže Boh postavil do prostriedku toho kozmu, toho makrokozmu. Od Saturnu počnúc, dáva všetky duchovné a duševné vlastnosti do tých našich základných tiel – fyzické, éterické a astrálne telo. Potom ešte ako zárodok, ako klíčok tiež už od Saturnu počnúc, všetko bolo pre človeka darované ako budúce zárodky. A predstavte si toho človeka, ktorý stojí v prostriedku toho makrokozmu. To prežívame vtedy na Vianoce s úžasnou láskou a vdakou pre Boha Otca. Tá láska Boha Otca, ktorá pochádza z jeho najtajomnejšej a najobrovsejšej múdrosti. Lebo predpokladom lásky vždy je tá múdrosť. Láska môže pochádzať len z tej múdrosti. V tej láske, tak vždy na Vianoce, keď to prežívame vtedy, tak to sa musí so konečnou platnosťou sa otvoriť vaša duša skutočne – tá očistená Sophia. Vtedy vstúpi o polnoci to vyššie ja do človeka, narodí sa. Na tom mi veľmi záležalo, aby ste imaginatívne, obraze vnímali, že skutočne vtedy o polnoci v tom našom ľudskom ja, v našom ľudskom

vedomí sa narodí to vyššie ja. Človek vtedy pocíti, ako keby sa úplne znovu narodil. To vyššie ja skutočne je možné imaginatívne vnímať na Vianoce 24.12 o polnoci. A 25.12 tiež. Aj keď len imaginatívne. Ešte potrebujeme veľmi veľa Vianoc prežiť, aby sme aj v tom dennom vedomí, mohli vnímať naše vyššie ja. My vnímame v našich meditatívnych myšlienkach, to je len sekundovité. Vtedy to je také úžasné šťastie, že potom to vyžiari na celý stav človeka. Aj pri bdelom stave, pri každodennom živote a to je dôležité takto prežívať. Lebo to silne pôsobí na človeka a to pretvára človeka. Dúfam, že ste to takto na základe tých predošlých vianočných imaginácií prežívali na Vianoce. Vtedy do srdca prichádza také úžasné duševné teplo, že človek ako keby priamo cítil, ten Boh otec na každého sa pozrie pomocou tých 12 mocností na Zverokruhu. Boh Otec vie o každom človeku počas tých 12 dní a 13 svätých nocí. A to vtedy keď začiatok je o polnoci na Vianoce 24.12 – pocítite skutočne tú nesmiernu lásku Boha Otca a to duševné teplo sa nedá s ničím zrovnať. Človek si spomenie vtedy na to, že Boh vložil do srdca človeka tú lásku. Priamo Boh pri stvorení, už pri stvorení priamo vstúpil do srdca človeka. To je to, čo sme prebrali na základe tej knihy, že to je zbožštenie človeka a potom sme prebrali dnešný stav sveta – to odbožštenie sveta – že to už nie je v srdci ten Boh, ktorého keď si spomeniete, že Boh vložil seba – nie že len stvoril človeka na svoj obraz – nielen ale priamo vstúpil do srdca človeka na základe morálnych zákonov, na základe morálneho citu. Mojžišovi dal Desatero – že priamo pre nás toto Desatero vložil priamo do srdca ľudstva pre vyvolený národ. Ale už Matúš píše, že nestačí desatero Mojžiša – a odvtedy je 2000 rokov. To naozaj nestačí to Desatero, tu už sme zodpovední za každú myšlienku, za každý čin – či už menší alebo väčší čin. My potrebujeme znovu si uvedomiť - ten Boh vložil priamo seba a priamo prichádza a prebýva v srdci človeka – to je zbožštenie toho človeka. Lenže teraz sa už jedná o odbožštenia. Skutočne už ten morálny základ, v obraze morálneho zákona vstúpil do srdca človeka. A teraz už tie morálne zákony nie sú – už ani to Mojžišove Desatero nestačí. Aby sme mali skutočne vnímať, tak ako vtedy na Vianoce, tú úžasnú radosť, keď pocítite to úžasné teplo, že ten Boh Otec, znovu chce prebývať v srdciach ľudí a pošle svojho syna Božieho Baránka, aby to on sprostredkoval. Lebo Boha Otca nemôžeme vnímať, ale Kristus vedie nás k Otcovi. Tak v tej veľkej láske Boh Otec pošle svojho syna. Syn Kristus prináša od Boha Otca len jedinú substanciu – tú lásku. Nie múdrosť . ale len lásku. Kristus je len láska. Láska nie je bez obetavosti. Láska nepôsobí nikdy inak, z tej obetavosti sa rodí láska. Teda pochopíte, prečo je ten Boží Baránok Kristus. 24.12

prežívame o polnoci, prežívame to narodenie Ježiša nazaretského a na druhý deň prežívame narodenie nášho vyššieho Ja, v našom ľudskom vedomí, v našom ľudskom vedomí sa rodí naše vyššie Ja. Aj keď hovoríme len tak meditatívne, ešte nie tak ako na konci sveta, alebo trebárs v 6. kultúrnej epoche už budeme musieť spolupracovať s tým našim vyšším Ja, ale teraz to je meditačne prijímané. 6.januára pri krste v Jordáne, vtedy prežívame Makrokozmickeho Krista, ktorý prešiel cez celý Zverokruh a prináša to makrokozmicke Ja. To znamená Jástvo celého Zverokruhu. My máme len jedno Ja, kde patríme podľa narodenia, teda náš horoskop. Kristus prináša v sebe celú makrokozmicke silu a takto zostúpi pri Jordáne do tela Ježiša Nazaretského. To je ako kozmicke Kristus a ten Kozmicke Kristus nesie v sebe to pravé Ja ľudstva. Musíme rozoznať tri Ja – to naše ľudské vedomie a to vyššie Ja žiari na astrálne – éterické časť mozgu, kde sú tie dvojlistové lotosové kvety. Tam žiari to naše vyššie Ja. Stále keď sa narodíme tak žiari sem na túto oblasť. Toto je to naše vyššie Ja. A budeme vlastniť ako manas, ako našu podstatu, skutočne tak ako teraz máme dušu, tak tú vyššiu podstatu – ten manas budeme vlastniť až na Jupiteri. Ale teraz to ešte len žiari do nás to vyššie ja. Ale ten makrokozmicke, kozmicke Kristus prináša do človeka tú možnosť, že na konci

7 kultúrnej epochy, to je už tá americká epocha. Prináša nám túto schopnosť a tento dar makrokozmicke Kristus, že bude vnímať vtedy silu celého Zverokruhu. Človek precitne skutočne vtedy pre Zverokruhom, pred obrovskou tajomnou silou celého Zverokruhom. V 6. kultúrnej epoche precitne ľudstvo v slnečnej sfére. Kristus vedie človeka do tej slnečnej sféry. A teraz v 5 už by sme mali toho éterického Krista, ktorý je nad zemou až k sfére mesiaca. To je tá éterická nadzmyslová oblasť. Tam postupne už Kristus ako to je ten nový príchod éterického Krista. Éterického Krista už smieme vnímať. Táto epocha ryby od 15 stor. teraz už naozaj by sme mali naozaj vnímať. Pri štúdiách Steinerových potom sú ťažkosti, ak nevieme pochopiť to pôsobenie toho jemného Ja, čo sme dostali na Saturne, kde Boh Otec vôbec vyžiaril zo seba ako Božskú iskru z tej večnosti – vyžiaril zo seba to Jástvo, ktoré potom muselo čakať tak dlho, cez staré Slnko, cez starý Mesiac a teraz to je ako štvrtá metamorfóza zeme. Ľudstvo muselo čakať až teraz, keď Kristus zostúpil a prináša pre ľudstvo to vyššie ja a ešte aj to makrokozmicke Ja. Ako ťažké miliardy rokov to Jástvo vždy muselo byť ešte hore, ale žiarilo do ľudského bytia, do človeka. Teraz už 5 kultúrna epocha je taká silná a

taká tajomná, že my by sme mali tieto tri ja dokonale vnímať. Pozrite V Bratislave, ktorí vnímajú aspoň trochu, chvalabohu. Sodoma a Gomora by bola zachránená, keby tam bol len jeden dobrý človek. Ale tam ani toľko nebolo. To skutočne to ľudské vedomie, to nižšie ja. Žiari do človeka. To je najnižšie ja. Máme vedomie, že nie sme zvieratá, ale sme ako ľudia, teda ľudstvo, človek – má svoje vedomie. To nás odlišuje od zvierat, to zviera nebude mať nikdy to vedomie seba. Nie sebavedomý človek, ale vedomie seba. To vyššie ja, ktoré stále len žiari, až v šiestej kultúrnej epoche môžeme si silnejšie prijímať to vyššie ja a na Jupiteri ho budeme vlastniť. Teraz ten kozmický Kristus, ten ktorý nám 12 síl na Zverokruhu, ten kozmický Kristus je pravý obraz človeka, to je pravé ja ľudstva. To až v budúcnosti v 7. kultúrnej epoche budeme vnímať, len ako základ a vlastniť budeme až na Vulkáne. My vieme, že ďalšia metamorfóza zeme je Jupiter, Venuša a Vulkán. Až na Vulkáne budeme môcť prijať celú makrokozmicú silu tých 12 mocností na zverokruhu. Takže sa nečudujete, že k tomu potrebujeme ešte dve metamorfózy Zeme, až na Vulkáne, tá 3 metamorfóza ďalšia – aby sme ju mohli mať v sebe. Ved' by sme umreli, keby na nás celý Zverokruh prišiel. Ani jeden, keby na nás prišiel, by sme to neprežili. Tá duša bude tak silná a prichystaná, že unesie silu tých 12 mocností. To je ako, Kristus tak prichádza pri Jordáne, pri Krste, prichádza tak, že nesie v sebe všetky sily tých 12 mocností. Antropozofia je veda, ktorá učí chápať božskú podstatu Krista. My nemôžeme študovať, byť antropozofi, nemôžeme sa vyvíjať, najprv treba poznať duchovnú podstatu Krista, kto to je, čo nám dáva, čo nám prináša a v ďalších vývojových etapách.

A teraz aby sme tak vnímali, čo sa odohráva počas tých 12 dní a 13 svätých nocí. Ježiš sa narodil o polnoci 24.decembra – teda Ježiš Nazaretský. Počas tých 13 nocí hoci len imaginatívne, inšpiratívne aj intuitívne, hoci len meditatívne. Máme prijať od Ježiša, tú Kristovu. Teda Ježiš Nazaretský – to je ten bod 24.12 a 6.januára, to je tých 12 dní – kde je svätá noc. Ten makrokozmicý Kristus prichádza a Ježiš nazaretský ho prijíma. Teda to je od Ježiša ku Kristovi. To si treba vždy pri týchto Vianociach a samozrejme, že ste to aj prežívali. Teraz to opakujem len preto, aby som mohla vysvetliť mystického baránka. Teraz som to musela opakovať – inak vy to poznáte. Teda od Ježiša ku Kristovi. Ježiš Nazaretský mal zasvätenie ryby. Teraz rozmýšľate, že od 15. stor. máme epochu ryby – znamenie ryby – ľudstvo je v tom znamení. A akože, je Ježiš Nazaretský zasvätený v znamení ryby. No musel byť. Lebo on

prakticky pripravoval ľudstvo, aby sme vôbec mohli prijať od 15.stor. to zasvätenie z oblasti ryby. Ježiš Nazaretský to musel pripravovať. Práve preto Ježiš Kristus prijíma rybárov, tých ktorí boli rybári. V tých katolíckych starých kostolov zvlášť všade boli tie znamenia ryby. Tie znamenia, symboly, to vždy v starších dobách pripravovali ľudstvo. Lebo ľudia ešte nevedeli tak duchovne premýšľať, teda tá duša vedomá sa začína rozvíjať len od 15. stor. predtým museli pôsobiť znamenia a symboly. Znamenia a symboly nahradili to, čo teraz je v imagináciách. Vieme, že imaginácia to je vnímanie a myšlienka. Vnímanie a myslenie spolu vytvára v človeku imagináciu. To nebolo vždy tak. V tých starých dobách to bolo veľmi ťažko, my teraz už vieme tak logicky uvažovať, všade hovoríme o technike. a človek je už tak vyvinutý. My si nevieme predstaviť, ako symboly a znamenie nahradili tú imagináciu. My vieme, že Kristus prináša to zasvätenie v imaginácii. V prvom roku po krste vedie Kristus apoštolov a vtedy založí to zasvätenie imaginatívne. Teda pochopíte teraz, že v tých starých dobách skutočne len symboly a znamenia nahradili to, čo my už máme keď meditujeme na silné obrazy. Tie obrazy majú veľkú duchovnú silu a vedú nás do duchovného sveta. To museli byť voľakedy symboly a znamenia – teraz na základe vnímania a rozmyšľania. Teraz vnímam tieto obrazy a duša vedomá dokáže rozmyšľať vtedy dostávame imagináciu. To je už zasvätenie, my skutočne máme chvíľkami máme zasvätenie imaginatívne. To, čo Kristus priniesol prvý rok, kde sa ponára tá Kristova do duše Ježiša Nazaretského. Druhý rok samozrejme do éterického tela Ježiša Nazaretského a vtedy nastáva už to inšpiratívne zasvätenie. Vtedy dostáva ľudstvo inšpiratívne zasvätenie. Nielen obraz vnímať, ale aj počuť duchovné bytosti hovoriť. Duchovné bytosti stále hovoria, len my ich nerozumieme. Tretí rok prináša Kristus intuitívne zasvätenie. Počnúc Getsemanskou záhradou až k Golgote, prechádza úplne tá božská podstata Krista presakuje až cez fyzické telo. Vtedy Kristus prináša pre ľudstvo intuitívne zasvätenie. To nielen že vnímame duchovné bytosti a ich činy, ale priamo človek by mal mať, ako Steiner hovoril, úplne vnímať mocnosti tých 12 a prijať, úplne spolupôsobiť – nielen počuť a vnímať tie duchovné bytosti, ale už začať spolupôsobiť s tými duchovnými bytosťami – to je to intuitívne zasvätenie. Teraz sa vrátim k tomu, že Ježiš Nazaretský mal zasvätenie ryby. Počas tých 12 dní a 13 nocí preberáme od ryby počnúc – Ryby, Vodnár, Kozorožec, Strelec, Škorpión, Váhy, Panna, Lev, Rak, Blíženci, Býk a Baran – to je tých 12 znakov, 12 dní a 13 nocí. Od narodenia Ježiša Nazaretského od Ryby a ku Kristovi ako baránkovi, ktorý zo Zverokruhu prichádza cez bránu

Barana. Tu je to prakticky naznačené - od Ježiša ku Kristovi. Ježiš – ten pravý antropos – teda ako nie Adam a Eva, ale tá zachránená duša, ktorá ako v tej lemurskej dobe bola zachránená, ten Ježiš Nazaretský v znamení ryby. A prechádzame, študujeme a každý deň prechádzame cez jednu duchovnú silu Zverokruhu až k Baránkovi, Kristus ako Boží Baránok. To je tých 13 svätých nocí. Keď niekto nemá, tak obstarajte tie skriptá od Prokofjeva. Potom ešte hlbšie budete môcť hlbšie prebrať každý deň, ďalší a ďalší hviezdny obraz na Zverokruhu. Tu pripomenie, že znamenie Ryby – teraz sme druhý raz v znamení ryby od 15.stor. V znamení ryby sme boli v Lemurskej dobe – to je ako posledná tretina toho starého mesiaca, teda ako tretia metamorfóza Zeme. Aj vtedy pôsobili mocnosti v tej oblasti ryby. Okolo 3573 prechádzame potom do 6. kultúrnej epochy a to bude v tom znamení Vodnára. Ale vždy my zvyknú hovoriť, že už teraz pôsobí Vodnár, samozrejme vždy pôsobí skôr, ale kulminovať bude vtedy. Zo Zverokruhu tá mocnosť Vodnára bude vtedy kulminovať 3573 – začiatok 6.kultúrnej epochy. Vždy 800 rokov predtým a za tým, vždy aj keď kulminuje jedna mocnosť zo Zverokruhu, vždy aj pred tým aj potom pôsobí ďalšia mocnosť. To má taký vlnkovitý priebeh. Teraz to je už ako 2 krát v tom zasvätení pôsobí. Ak sa pamätáte na Starom Slnku, keď sme povedali, že ako materská lóža Slnka, na starom Slnko, kde ešte ľudstvo ako jedna duchovná masa, ešte nerozdelené. Vtedy v tej materskej lóži tá celá duchovná masa na tom starom slnku začala žiť. Na starom Saturne – to je ako prvá metamorfóza Zeme, vtedy tam bol len to silné duchovné a duševné teplo. My si to nevieme predstaviť, lebo to teplo je vždy viazané na nejaký systém - na vzduch, na vodu, na predmety – my si nevieme predstaviť. Tam existovalo len teplo, musíme to prijať do nášho vedomia. To teplo sa ďalej zhustilo na Starom Slnku a teraz tá obrovská masa začala žiť. Preto sa to hovorí na tom Starom Slnku – materská lóža. A vtedy v tej materskej lóže slnka, Panna na zverokruhu – tá hviezdna mocnosť panny – hovorí sa to Sophia, Isis – staršie je to ako egyptské, dokonca ešte aj grécke pomenovania. Už som o tom hovorila Sophia – Isis – inak je to v tej knihe – Človek, svet... – v druhej kapitole nádherne opísané, podstata tej Isis – to večné ženstvo, to znamená večné ženstvo, celá kapitola. Nemusíme o tom hovoriť. Vtedy tá Panna hovorí spolu s duchmi múdrosti Kyriotétes. Pôsobia tak, že vyžarujú silu dole do toho ľudského bytia – pôsobia nové sily. Teraz možnože si spomeniete alebo už som hovorila, že Boh Otec spolu s hierarchiami začína to stvorenie sveta a človeka od Saturnu. Od toho Saturnského bytia sa už vytvára ten Zverokruh. Boh Otec má vždy znamenie toho Býka. Lebo na Zverokruhu bol to prvý znak a zo seba

vyžiaril postupne s pomocou hierarchických bytostí vyžaroval celý Zverokruh. To bol začiatok, len jeden Boh z večnosti Boh Otec a teda zo seba vyžaroval a takto objímal ten celý náš vesmír, ako potom neskôr tú slnečnú sústavu. Vtedy v tom makrokozme vyžaruje zo seba tú silu a vytvára sa takto ten zverokruh, takže prakticky ten Boh Otec objíma celý ten Zverokruh. Prakticky teda hovoríme, že to je sila Boha Otca, pochádza celý ten Zverokruh takto z tej lásky, tej horiacej činnosti toho Boha Otca. Lebo ako prvý bol ten Býk. Potom sa vytvára postupne a na starom Slnku, na jeho konci pri druhej metamorfózy našej Zeme, vtedy bol ten Zverokruh kompletne vyžiarovaný. A ten Zverokruh objíma obraz starého Saturnu. Ten prvý Saturn, ako stálice na Zverokruhu vytvárajú ten okruh. My vieme, že stálice sa menia. Takže ten celý priestor, ten celý okruh odvtedy zostáva a objíma tú oblasť bývalého Saturnu. Saturn bol tak veľký, teraz je to malá planéta. Vtedy ten Saturn mal tak úžasnú duchovnú vlast' – to teplo. Tak to bol ten začiatok. Oblasť Boha Otca je ešte vyššie samozrejme, než ten Zverokruh – sila tých 12 mocností, ktoré reprezentujú Boha Otca. Ale Boh Otec je ešte vyššie v omnoho vyššej oblasti nad tým. Kristus tiež hovorí – Ja pochádzam z večnosti od Boha Otca. Žiarim cez svoju oblasť, teda cez slnko – lebo prichádzam z oblasti Slnka a zjavujem sa cez Ducha svätého – to tak učí Kristus apoštolov. Teda Kristus pochádza – ten syn Boží, ktorý dostal len jedinú substanciu len – len tú lásku od Boha Otca. Prichádza z tej večnosti ešte vyššie ako Zverokruh a prichádza na Zverokruh, lebo prechádza cez celý Zverokruh. Musí prejsť celým Zverokruhom, aby sme mohli povedať – že makrokozmičský Kristus. Teda všetku tú silu na Zverokruhu musí do seba obsiahnuť a prechádza z tej ešte vyššej oblasti – inak sa to volá Budhi alebo Prozreteľnosť – preto to opakujem. Pretože to potom Steiner niekedy už nevysvetľuje – hovorí Oblasť Prozreteľnosti alebo Budhi. Aby ste vedeli, že to je ešte vyššie oblasti vo večnosti. Teda bránou Barana – predstavte si ten Zverokruh a bránou Barana vstúpi do Zverokruhu, aby mohol prijať všetky tie sily na Zverokruhu. Teda prechádza bránou Barana. Preto teda pochopíte prečo sa hovorí – Boží Baránok. Teda syn Boha Otca a prechádza bránou Baránka. Teraz prechádza cez všetky tieto mocnosti na Zverokruhu a samozrejme medzitým Panna na Zverokruhu teda ako Sophia – Isis spolupôsobí s Kyriotétes s duchovnými mocnosťami. Čo znamená že spolupôsobí - Vyžarujú silu sem do vývoja ľudstva – vyžarujú silu dole. Najprv dole a teraz už bude Panna vyžarovať opäť svoje sily výstupnou silou nahor, opäť do tejto oblasti až k Váham. Teraz je tu veľmi krásna vec, čo Ján píše v Apokalypse – píše, že Boží Baránok zasadne s Pannou na

svadobnú hostinu. Tuto v tejto oblasti Panna na Zverokruhu a Boží Baránok v tej Váhe a tu v tej Váhe v tom stretnutí zasadnú ako Boží Baránok s tou Nevestou Pannou.

Teraz som jedno vysvetlenie, na ktoré som mala skôr pamätať. Vieme, že Apokalypsa – niektoré časti Apokalypsy už platia na terajšiu dobu. Ale to, čo som hovorila, že Boží Baránok s Pannou zasadnú na svadobnú hostinu. To bude v budúcnosti, keď ľudstvo cez Ryby, Vodnár a potom Kozorožec – siedma kultúrna epochy. Prechádza cez tieto vývojové stupne, vtedy dosiahne tú oblasť Váhy. Tu ľudstvo už musí Krista vnímať na konci sveta. Aby to ľudstvo mohlo prejsť k ďalšej oblasti do tej oblasti Panny. Toto je ako budúcnosť to sa musí uskutočniť. Je to veľmi ťažké, to je ťažké štúdium a nie ešte ako tak predniesť a tí, ktorí nemajú knihu Prokofjeva – tak to je veľmi ťažké. Teraz to trochu vnímali o čo ide. Išlo o to, že tá Otcova sila pôsobí aj nad'alej v oblasti Býka, kde bol aj na začiatku, úplný začiatok, prvý bod. Tá oblasť Baránka skutočne pôsobí, Kristus má svoje duchovné sily odtiaľ z toho Baránka. Ešte len tak ako, niečo tiež veľmi pekné Vám chcem povedať. V Apokalypse, keď čítate ako Kristus zasadne po pravej strane Boha Otca, Kristus potom, keď už človeka dovedol až ku koncu sveta – skutočne vtedy keď už človek prechádza na Ďalšiu planétu, na Jupitera teda zasadne na pravú stranu Boha Otca. Z tej večnosti Kristus prechádza bránou Baránka a nachádza sa na Zverokruhu a zo Zverokruhu ďalej v bráne je Panna – tam vychádza zo Zverokruhu a ide do oblasti Slnka, kde sa stáva vedúcim duchom Slnka. Takže tou bránou Panny prechádza do oblasti Slnka – to je ako druhá brána a teraz tou bránou teraz vychádza ďalšou bránou Škorpióna – inak je tam napísané Orol – Škorpión. Keď budem mať čas, vysvetlím prečo oblasť Orol, Škorpión. V oblasti Škorpióna spolupôsobia s duchmi formy. Ako sme hovorili Panna pôsobila s Kyriotétes. Teraz to pôsobí v oblasti Orol – Škorpión s Duchmi formy s Elohim. Potom prechádza odtiaľ bránou kozorožca a je v oblasti mesiaca. Vidíte ako ten Boží Baránok postupne dlhý čas Steiner neuvádza, že koľko miliónov rokov alebo aký čas. V duchovnom svete vôbec čas nie je. V duchovnom svete sú udalosti a tie potom takto postupne v priestore sa ukladajú. Takže nie je čas a ten čas sa v priestore ukladá – Saturn bol skôr ako starý Mesiac atď. Priestorové ukladanie, teda v duchovnom svete nie je čas a čas sa tam prijíma ako udalosť. Teda veľmi veľa udalostí a činov Krista ako prechádza cez tie rôzne brány. Teraz cez Kozorožca a tam Kozorožec pôsobí s Archanjelmi. Tam Kristus prechádza cez bránu Mesačnej sféry – nie na Mesiac, ale do

mesačnej sféry. To boli tri aspekty kozmické, tri brány – Panna, Škorpion a Kozorožec. To boli tri brány v nadzmyslovom svete. Teraz Kristus prechádza pri Jordáne vstupuje do fyzického tela Ježiša Nazaretského – to už ten aspekt na Zemi. Vstúpi do pravého Antropa – do čistej duše Nathánskej – Antropa, ktorý má zasvätenie Ryby. Teda vstúpi do Ryby. Teraz nehovoríme ako bránu, ale Ježiš Nazaretský sa stáva priamo prijímateľom Krista. Teraz pochopíte, nebudeme to rozširovať ďalej, veľmi dobre viete, kto je tá Nathánska duša. Ježiš Nazaretský – aká je to čistá duša. Musela byť – ten mohutný Kristus – viete si predstaviť, akú silu, aká čistá duša musela byť tá Nathánska duša, ktorá nikdy nebola na Zemi. Úplne prvý raz, nemá žiadne dlžoby z predošlých životov. Prináša všetku tú silu, ten praobraz – to vôbec Boh Otec, keď postavil toho človeka do prostriedku našej Galaxie, kozmu, úplne do prostriedku a všetko daruje tomu človeku a Adam a Eva to stratili. My všetci sme to stratili. A tá záchrana tej Nathánskej duše, ktorá je čistou dušou. Len takáto čistá duša mohla niesť túto obrovskú silu Krista. Prijíma do seba celý Zverokruh – silu celého Zverokruhu. Musela byť čistá, inak by Kristus nemohol pôsobiť v nejakom slabom človeku. To neexistuje. Samozrejme, preto bola tá úžasná príprava Ježiša Nazaretského, aby mohol prijať tú duchovnú lásku, silu Krista. Ježiš Nazaretský prinesie v sebe ten praobraz, nesmieme to brať len tak na ľahkú váhu – všetko čo Boh mienil človeku dať – ten deväťčlenný dvanásťvedomý vývoj. My máme len jedno vedomie – my budeme musieť počas celého vývoja mať 12 stupňov vývoja. Ešte aj Manas, Budhi a Atma a ešte nad tým bude ešte toľko toho vedomia. Koľko je vo Zverokruhu mocností, toľko potom bude musieť človek mať vedomia. Predstavte si tá duša Náthanská to musel mať v praobraze všetko. Ako v praobraze má v sebe tú možnosť, že tá možnosť sa časom bude s nami vyvíjať. Lebo pomaly prichádzame k tomu – Antroposophia. Antropos ako človek. Sophia ako – múdrosť. Ten antropos, ktorý ako ježiš Kristus vedie nás od krstu počnúc pri Jordáne vedie nás cez všetky tieto budúce epochy. Teraz sme v Rybe v tej epoche. Vedie nás až k ... My si vieme uvedomiť len duchovného človeka – to je Atma, duchovné ja – Manas, Životný duch – Budhi a duchovný človek – Atma. Viete si predstaviť, že teraz sme len v rybe a človek sa bude musieť vyvíjať až k Panne. Vždy ďalšia a ďalšia mocnosť na Zverokruhu bude nás viesť a dosiahneme potom Atma – to je ako Duchovný človek a bude nám k tomu pomáhať Panna – až Panna bude pomáhať. Teraz sme len v Rybe. Pochopíte ten úžasný vývoj. Vrátim sa k Náthanskej duše. Nathánska duša toto všetko niesla v sebe ako praobraz, ako prasily. Pretože ako sme minule spomínali, že Ježiš

Nazaretský – teda Nathánska duša značí minulosť. Ten prapôvod, že pochádzame z Božského – Ex deo Nascimur. Ľudstvo pochádza z Božstva. Ježiš Nazaretský nám pripomína skutočne tú minulosť. Boh vtedy na Saturne – poviem jednoducho určil vtedy – ten Ježiš Nazaretský – tá Nathánska duša všetko niesla v sebe. Teraz pochopíte, že mohol prijať Krista, pretože on má toto všetko až k Panne. Čo my cez ďalšie a ďalšie epochy, budeme musieť to vyššie vedomie vždy viac a viac. On to má v sebe ako zárodok. On je praobrazom celého vývoja ľudstva. Niesol v sebe tú silu a len takto mohol prijať Krista ako v Jordáne prijíma telo Krista. Tu by som Vám mohla ešte veľmi veľa. Ale máte Prokofjeva. Tí, ktorí majú, tak je to veľmi ťažké. Ale vždy každý rok, keď budeme vždy ďalej brať, tak to nebude tak veľmi ťažké. Vezmete doma niekoľko strán, ďalší deň opäť, potom sa unavíte, necháte dva dni voľno a potom znovu – až žasnete – tam každá veta odkrýva také úžasné tajomstvá. Ja vám pre krátkosť času môžem len také najdôležitejšie body spomenúť. Od Ryby až k Panne – to sa ráta – ako duchovné telo Sophie – tej Panny. Ona je skutočne ako naša nebeská duchovná matka. Vrátim sa k tomu starému slnku – ako materská lóža Slnka. Teraz pôsobí spolu aj s Kristom: Váhy majú spoločné. Tuto v tej Váhe je svadba, kde Kristus v tej Váhe a Panna – to je ako nebeská svadba. Tu oni vyrovnávajú tú silu, čo potom pomáha vývoju ľudstva. Tu tých 6 znamení Zverokruhu – to je duchovné telo tej Sophie a ďalších šesť od Barana až k Váham to je duchovné telo Mystického Baránka. Je to veľmi dôležité, tak si to uvedomiť. Ešte je dôležitý ten moment. Tieto Baran, Býk, Blíženci, Baran, lev – tieto patria k tým svetlým oblastiam na Zverokruhu a až ku škorpiónovi – to patria k tým tmavým znakom na Zverokruhu. My sme to už prebrali pred Veľkou nocou. To je tých päť chlebov – znakov – Ryba, Vodnár, Kozorožec, Strelec, Škorpión a Váhy sú prechodné medzi svetlými a tmavými znakmi. Vo Váhach pôsobí aj Kristus aj Panna. Tam v tých Váhach pôsobia a vždy pôsobili a aj budú pôsobiť Duchovia pohybu – Dynamis. Dynamis vždy vyrovnávajú sily hviezdne a sily planetárne. To je veľmi dôležité, pretože tie planetárne sily treba usmerňovať. Tie planetárne sily, keby tí duchovia pohybu Dynamis by nepôsobili a tiež aj Tróni, nemohli by byť planetárne sily v harmónii so Slnkom. Bolo by veľmi zle, keby planetárne sily si pomysleli, že nebudú pôsobiť - tak už nebude pôsobiť Michael. Lebo tam pôsobí aj Michael vo Váhach. Viete akú silu má Michael. Duchovný meč Michaela, to je to kozmické železo – každá lietavica – jedna duchovná myšlienka z tých najvyšších hierarchií. Duchovná pomoc, úplne každá lietavica. A to Michael zozbiera tie všetky tie duchovné sily a myšlienky do toho meča.

Teraz neexistuje moc žiadneho archanjela alebo planéty, ktorá by nemusela poslúchať. Lucifer a Ahriman, planetárne bytosti – tí archanjeli na planétach – nemôžu si nič vymyslieť. Lebo Michael pred Michaelským mečom – teda nemôže sa dostať do slnečnej oblasti ani Lucifer a ani Ahriman. Z tých duchovných oblastí príde len toľko tajomstva a toľko svetla, koľko my unesieme. Odtiaľ nič zlé nemôže ísť z tej slnečnej sféry – teda nie na Slnku ale zo slnečnej oblasti. To neexistuje – ten Michaelský meč je tak úžasný, on tak pôsobí v tých Váhach.

Na Zverokruhu – je päť zlých. My ľudstvo budeme musieť premôcť to tmavé pôsobenie na Zverokruhu premeniť na dobré. Ako? No so silami Sophie. Naša duša musí byť stále tak čistá a stále sa očisťovať, musí prežívať tú Sophiu ako skutočne tú Božskú Matku – tá neprestane pôsobiť od Starého Slnka, kde sme začali žiť. Odtedy ako matka panna nebeská stále pôsobí a nám pomáha pretvoriť tú našu dušu. My budeme musieť ako ľudstvo premeniť tých päť tmavých na Zverokruhu a to je tých päť tmavých na Zverokruhu – to je tých päť chlebov pri rozmnožení. A tie dve ryby – to znamená ten prechodný znak medzi svetlými a tmavými. Voľakedy tá Sophia, tá Panna mohla pôsobiť priamo priamou Imagináciou pre ľudstvo. Predtým ešte než Lucifer ukradol zo Zverokruhu jeden drahokam – Lucifer ho vyrazil z tých síl dvanástich. Ten drahokam padá dole a tu je na Zemi. Ten drahokam bola schopnosť imaginácie Sophie. Sophia sa mohla zjaviť imaginatívne tu v tých starých dobách. Mohli vnímať zasvätení Sophiu a Lucifer, tým že ukradol ten jeden drahokam – tú imaginatívnu schopnosť tej Panny. Teraz nemá ľudstvo spojenie s tou božskou Sophiou – odtedy pôsobí aj tých päť na Zverokruhu ako tmavé oblasti. Pretože tá Sophia nemôže už imaginatívne pôsobiť. Preto Sophia, tá panna na Zverokruhu posielala posolstvá anjela alebo archanjela. Hovorí sa – ako svoje dcéry. V duchovnom svete to je len tak ako pre uľahčenie. V duchovnom svete nie je rozdelené pohlavie. Tá Panna Sophia posielala nám anjelov a archanjelov ako posolstvá – aby zjavovali. Teraz pochopíte tie zázraky, tých anjelov a archanjelov. To posielala tá panna Sophia na Zverokruhu – anjelov alebo archanjelov ako poslov, ktorí prinášajú o nej imagináciu – teda ako Zvesť o Panne a máme čo robiť ešte, aby sme tú dušu tak prečistili, aby sme opäť dostali to, čo znehodnotil Lucifer. Ten drahokam, tá imaginácia spadla sem a je to už iba ako abstraktné myslenie. Ateizmus a abstraktné myslenie to nedovolí spojenie s Pannou. A teraz tá Panna posielala tých poslov - A to sú tie krásne zjavenia, ktoré

chcú niest' tie zjavenia tej Panny tej nebeskej. A to všetko je správne, že je to písané alebo hodnotené ako Panna Mária. Prečo je to správne? Pretože – to len opakujem – to tiež viete. Keď Boh Otec pošle svojho Syna a Ježiš Nazaretský prijíma Krista do seba a to je začiatok spasenia toho Jástva človeka. Tým pádom je to Jástvo človeka zachránené a budeme môcť postupovať takto a sa vyvíjať ďalej. To je ako Kristus ako zachránca toho Jástva človeka a duša človeka sa musí prečistiť, aby to Jástvo mohlo, aby tá duša mohla prijať to Jástvo – tá Sophia, tá duša naša – musí prijať to dieťa a to Jástvo sa musí narodiť. To je ako starosť Sophie. Teraz tá Sophia všetku svoju silu na Zverokruhu tá Panna, tú všetku svoju silu ako otisk dáva nám Lukášovu Máriu. Viete, že opisuje tú líniu tá Lukášova Mária – to je tá Nathánska duša kňazská línia – Šalamúnska. Teraz tá Božská Sophia – tak ako keby zostúpila. Boh Otec nemôže zostúpiť, však – pošle svojho syna. Sophia nemôže zostúpiť, ale ako keby tá Božská Sophia zostúpila do Márie. To je ako ten Duch svätý. Pretože Panna Sophia tiež obsahuje v sebe svetovú dušu. Ako Panna obsahuje svetovú dušu. Kristus obsahuje makrokozmičné Ja. Panna obsahuje svetovú dušu, svetovú astralitu. Teraz tá duša ľudstva musí byť zachránená, lebo ten Lucifer ten drahokam zhodil odtiaľ zo Zverokruhu zhodil sem. To je ten celý ten materializmus a to je to abstraktné myslenie, čo nie sme schopní vystúpiť k tým duchovným myšlienkam. Teraz tá Panna ako keby zostúpila. Všetko to nemôže zostúpiť priamo sem do života sveta Zeme. Ale všetku svoju silu odtláči a dáva do tej Lukášovej Márie. Prečo môže? Pretože Lukášova Mária čistá nikdy ešte nebola dole. To je úplne panenské – preto večné ženstvo ako sa hovorí. To večné ženstvo, tá čistá duša. Lebo ženstvo je vždy charakterizované ako duša. Muž prejavuje to Jástvo, individualitu. Teda tá čistá, panenská duša, ešte nikdy nebola inkarnovaná. Preto tá Sophia môže dať, otisknúť, darovať všetku tú silu tej Panne. Teda zatiení svätý duch – hovorí to Archanjel Gabriel, keď v Nazarete hlási tieto udalosti. Teraz tá Mária prijíma Ježiša Nazaretského a celú udalosť tú sme už premeditovali – to už viete. Treba si uvedomiť, ako keby tá matka Panna, ako keby zostúpila, priamo zo seba dáva všetku tú silu tej Márii. Tá Mária sa stane záchranou ľudskej duše. To večné ženstvo, tá večná duša. To tá Mária Lukášova zachraňuje. My vieme, že veľmi skoro umrie. Ježiš Nazaretský keď ide do jeruzalemského kostola. Už vtedy bol ako vyspelý muž. Veľmi skoro. Potom tá Mária veľmi skoro zomrie. A poznáte tú Matúšovu kráľovskú líniu, to je tá kráľovská – Šalamúnsky Ježiš. Ten sa narodí skôr, keď Herodes je kráľom v Jeruzaleme. To sú úplne historické udalosti, to sa nedá nič robiť. Neskôr, keď v Betleheme Ježiš

Nazaretský tam pri tých pastieroch sa narodí v tom Betleheme v tej jaskyni – vtedy Herodes zomrel a pôsobí jeho miernejší syn. Ten cisár Augustus nariadi sčítanie ľudu. To sú historické udalosti. To sa nedá nič robiť. To sú dvaja Ježišovia – kráľovská rodina a neskôr tá Nathánska duša. Tá pravá Nathánska duša, v tej čistej podobe. Tá duša ešte nikdy nebola inkarnovaná. Tu je ako Mária z kráľovskej rodiny, veľmi vznešená a prakticky tam tiež je Jozef. Tá bola z kráľovskej rodiny. Proste toto je ako kráľovská vetva. Vtedy sa narodí ten Ježiš, ktorý má svoje ja od Zarathustru. Viete, že Zarathustra je najväčší zasvätenec na svete. On vnímal už na slnku Krista. Veľkí zasvätenci dokázali vystúpiť ku Kristovi. Lebo Kristus je až teraz je tu medzi nami a ľudia nevedia. Vtedy ešte pred tisícmi rokmi bolo možné nájsť len na Slnku. Ten Zarathustra bol už tak vyspelý, hovoril to Steiner, že mal už darované jástvo a on vystúpil ku Kristovi na tej sfére a vnímal Krista ako veľké svetlo – Ahura Mazda. Hovoril to veľké svetlo prichádza a zachráni ľudstvo. Tak to máte. Toto úžasné vyspelé, čo už vtedy 2000 rokov pred Kristom mal svoje Jástvo ako darované. On zostúpi do Matúšovho Ježiša a tí utekajú potom samozrejme pred Herodesom do Egypta. Zarathustra sa inkarnuje do toho Ježiša v kráľovskej rodiny. Preto, aby mohol potom odovzdať to úžasne vyvinuté Jástvo, keď Ježiš Nazaretský príde do Jeruzalema. Keď má 12 rokov. A tento Matúšov Ježiš prichádza tiež a odovzdá svoje Jástvo tomu Ježišovi nazaretskému. Prečo môže odovzdať? Pretože Ježiš Nazaretský mal v sebe všetko len ako prasilu. Chápete to on nemal takto ako my máme Ja. Alebo ako Zarathustra mal už 5000 rokov pred Kristom vyvinuté – úžasné Jástvo. On mal len tie prasily. Preto bol taký – evangeliá hovoria, že bol veľmi dobrý a poslušný. On skutočne akoby nemal nemal vedomie a Jástvo. Mal vedomie, ale nie tak ako Zarathustra – teda tam nebolo to Jástvo vybudované tak, ako u Zarathustru. Teda on sa mohol odovzdať. Predstavte si, tak akosi 13 rokov mohol mať Zarathustra – uvedomuje si to, že prakticky zomiera. Chápete, to, predstavte si tú úžasnú vyspelosť toho 13 ročného Zarathustru, keď obetuje v tej úžasnej láske to svoje Jástvo Ježišovi Nazaretskému. Ježiš Nazaretského mal všetko ako prasilu a preto mohol úžasnú silu duchovnú, aby mohol do seba Krista prijať. Ale pre ten bežný svet on nemohol pochopiť, prečo jeden človek zabíja toho druhého, prečo sa nemajú radi – on hrozne trpel. On skutočne trpel – to je ten Ježiško skutočne tak ako Jezuliatko, to je niečo tak sväté. Áno Božstvo, skutočne Božstvo. Teraz Ježiš Kristus musel odpovedať tým farizejom, musel všetko vedieť, čo je v tých zákonoch a čo zle pôsobí a ako sa to dá napraviť. Viete, že máme veľa obrazov. Kde pri farizejoch

sedí ten Ježiš nazaretský a už má to Jástvo Zarathustrovo – už tam sedí celkom inak, lebo zrazu vníma všetko – vníma aj tú históriu, vníma Židov a vníma ich pôsobenie a vníma prečo tak lipnú na ten Zákon a že čo je chyba. Teraz už odpovedá tým farizejom, tým vedcom tam, tým kňazom. A keď príde Mária a Jozef a hl'adajú Ježiška a sú úplne udivení, ako je to možné ved' ten je úplne zmenený, ved' hovorí takéto múdrosti. Bolo to potrebné, kdeže by mohol vnímať, čo tí farizeji majú ako zákony. On musel mať to Zarathustrove Ja – preto to bolo takto urobené. Nevieť prečo je to tam pre veľa ľudí, pre veľmi veľa ľudí a zvlášť, keď sú ako v tej takej kresťanskej organizácii, kde sú silné dogmy a nie sú schopní sa vyvíjať a nevedia pochopiť, že v 7 kultúrnej epoche to je táto posledná epocha pred skončením sveta. My úplne dobrovoľne budeme môcť vziať karmu toho druhého človeka. Tak, že si vyvineme Jástvo tak, že budeme môcť prechádzať do druhého človeka. To bude pravda a tak sa to musí stať, pretože my by sme nikdy neskončili ten svet. Viete ako veľmi treba tým ľuďom, tým ostatným pomáhať. Takže to je len predzvesť, že ako sa to bude robiť. To je ako pochopiteľné. To nie je žiadna filozofia a ani výmysel. V starých, veľmi starých dobách to bolo možné. Prečo je to také strašné, že keď Ježiš Nazaretský potreboval nejaké silné Jástvo, aby s tými Židmi mohol hovoriť a pochopiť ten vyvolený národ a pôsobiť v tej synagóge atď. To bolo potrebné. Zopakujem takto – Lucifer aj Ahriman pôsobia vždy tak, aby sme nevideli duchovné skutočnosti – to je ich práca. Aby sme nespoznali duchovné skutočnosti. Oni pôsobia na tej duchovnej úrovni, oni vedia tak ohromne cez myšlienky, cez plamenné myšlienky tak zmiatnuť, ved' sú to archanjelske myšlienky. Vo veľmi starých dobách existovalo, nie často, ale existovalo, že Jástvo sa vymenilo. Tu nejde o vymenenie, ale o odovzdanie, že tej Šalamúnsky Ježiš zomrie. Bez Jástva nemôže žiť. Tá úžasná vyspelosť duchovná toho Šalamúnskeho chlapca. Tu by sme skončili tú to udalosť. Teraz ešte musím pripomenúť – teraz sme pochopili tieto dve udalosti Ježiša Nazaretského a toho Šalamúnskeho chlapca a aj to, že ako Sophia cez posolstvá skutočne cez anjelske a archanjelske bytosti – tie svoje dcéry – sú to ako prekrásne ženské podoby, ako Mária. Áno posielala tieto posolstvá. Čo kážu tieto posolstvá? Aby sme čistili svoju dušu. Aby naša duša sa stala ako Sophia ako ona, lebo ako duchovný človek už spolupôsobí s tou Pannou na Zverokruhu. V 7. kultúrnej epoche nám už bude kľíčiť tá schopnosť toho duchovného človeka Atma. Chápete, že tá Sophia ako sa stará, aby naša duša sa očistila. Takže tie posolstvá ako pôsobia, aby sme robili dobro a čistili svoju dušu a pripravili ju na prijatie Krista, na prijatie Božieho Baránka.

A ešte úžasnú tajnosť vám poviem. Pri Jordáne poznáte z evanjelií, Ján učí Ježiša Nazaretského počas tých 30 rokov na zasvätenie ryby, ale on sám, Ján Krstiteľ už mal zasvätenie Vodnára. Ako to mohol? Duchovný svet cez noc, cez duchovné slnko. My vieme, že tí zasvätení vnímali polnočné Slnko, teda tú duchovnú silu slnka cez zem. Pre zasvätených tá hmota nie je. Oni sa uvoľnia – oni sú v éterickej a astrálnej sfére svojim Ja. Tak Ján v noci vystupoval v noci z toho fyzického tela. Ján bol v noci vedený s duchovnými bytosťami k zasväteniu Vodnára. Zasvätením Vodnára, vnímal tú celú imagináciu, ako Otec sa zjavil cez archaickú bytosť. Lebo archai reprezentujú Boha Otca. Bolo možné vnímať imaginatívne ale aj počuť inšpiratívne. Vnímal Boha Otca cez archai, ako hovorí Otec – To je môj milovaný Otec, ktorého som dnes splodil, toho počúvajte. To nie je žiadny výmysel, to sme už veľakrát počuli v týchto skutkoch apoštolov, kde kňaz to číta, ale nerozmýšľal nad tým. To je môj milovaný Otec, ktorého som dnes splodil – sú aj iné verzie – cez neho sa chcem zjaviť. Tak to je tá celá udalosť, ktorú Ján mohol prežívať a pravdepodobne boli tam aj ďalší zasvätení, ktorí to mohli prežívať, ale v prvom rade to Ján prežíval. Úplne vnímal, že to je tá udalosť, ako baránok Boží zostupuje a vytvára tú najväčšiu obeť. My vieme, že to je tá štvrtá obeť. Tri obeť boli ešte v nadzmyslovom svete. Ján to celé vníma. Tu musím pripomenúť krásnu záležitosť, tajomnú a veľmi dôležitú. Piate evanjelium – tam krásne opisuje ako Ježiš Nazaretský, keď má 30 rokov už vie, už vníma, že musí priniesť veľkú obeť. Prakticky ide k Jordánu a umiera, pretože ten už má naozaj to Zarathustrovo Ja. Človek, keď stratí Jastvo, keď uvoľní Jástvo – umiera. Keď stratí Zarathustrovo ja, umiera a vtedy vstúpi Kristus do Ježiša Nazaretského. Ježiš už vie, že ide k Jordánu a ide umierať a prijať Krista Božieho Baránka, Syna Otca. Predtým s tou Druhou Máriou, teda Matúšovou Máriou, ktorá nie je jeho Matkou. Teraz veľmi krásne hovorila spolu, nie je to tam všetko opísané, pretože sú to určite tajomné veci teraz. Keď Ježiš Nazaretský už vie, že má spasiteľskú úlohu, tak viete si predstaviť, ako úplne sa s matkou porozpráva. Vtedy už je ten Ježiš Nazaretský tak preduchovnený, viete si predstaviť už ten rozhovor, ako pripraví tú druhú matku, tú Máriu. V tej chvíli, keď Kristus zostúpi do tela Ježiša Nazaretského a stáva sa Bohočlovekom, Ježiš Nazaretský stáva sa nositeľom Krista, všetkých Kristových síl a teda v tej chvíli, to je úžasne nádherné, v tej chvíli, tá druhá Mária, tá Šalamúnska prijíma od tej svätej Márie, tej Panny, tej Lukášovej Márie, ktorá zomrela veľmi mladá, prijme celú duševno – duchovnú podstatu. Už sme rozobrali, že tá Sophia z tých svojich síl dala tej Márii. To bola úplne Panna,

nepoškvrnená žiadnymi zlými činmi. Teda prechádzala do duchovných svetov so svojou čistou duševnou – duchovnou podstatou. Teraz tú svoju – duševno – duchovnú podstatu preniesie na tú druhú Máriu. Úplne preniesie tú svoju hodnotu. Teraz táto Mária akokeby sa znovu narodila, nemusí umierať. Toto je taká obnova. Berme vždy analógie, aby sme pochopili. Keď ideme do kamalóky po smrti, do očistca, čo sa stane? Tak sa očistíme, že potom postupujeme do sedem sfér a pôjdeme do večnosti do prvej hierarchie Boha Otca. My s toľkými chybami a sa tak očistíme, že až k prvej hierarchii do večnosti a sme tam niekoľko sto rokov. A potom sa vždy vrátíme. Berme to analógiu. Očistená duša vchádza ide potom do tej slnečnej sféry, tá duša čistá tam zostane dovtedy, kým opäť ten duch sa nevráti a nevtelí sa znovu. Ale teraz vráťme sa, aby sme pochopili tú úžasnú svätosť, tá Lukášova Mária nesie všetku tú svätosť Sophie na Zverokruhu. Teraz tú duševno – duchovnú podstatu vtedy, keď sa to koná pri Jordáne, odovzdáva tej druhej Márii a tá Mária akokeby sa narodila. V tej minúte, akokeby nemala ten pozemský život doterajší a stáva sa úplne prečistenou a to je akokeby bola Pannou. Úplne prečistená, my keď po kamalóke tá duša naša ide nahor ako čistá Panna. A tuto sa to odohrávalo, že táto Mária – Sophia, tá Lukášova, všetku tú silu duševno – duchovnú a ju obnoví. Prečo to bolo potrebné, Tá prvá musela zomrieť, aby tú svoju čistou duchovnú podstatu mohla aj s tou svojou čistou duševno – duchovnu podstatou mohla očistiť tú druhú Máriu, ktorá je z tej línie Adama a Evy. My potrebujeme celé ľudstvo očistiť tú dušu. Tá naša duša skutočne musí byť tak ako Sophia. Od tej doby táto Mária samozrejme, že sa stáva jasnozrivnou. Vníma to spojené pôsobenie duchovných svetov, tej prvej Márie. Teraz celú Golgotu, všetko, čo Ježiš Kristus hovoril, vykonal, pretrpel. Tá Mária všetko pretrpí. Aj tak, keď nevidieť na jeho tele tie údery po korbáči a nevidieť tu to korunovanie, ale jej duša všetko pretrpí. Všetko celú Golgotu, aj keď stojí potom pri kríži na Golgote. Sleduje celú tú udalosť Golgoty a stáva sa záchranou ľudskej duše. To je niečo tak krásne. O týždeň budeme môcť dlhšie, ale teraz musíme skončiť, pretože nie je škola.